

Bemærkninger til forslaget

I. Indledning.

Som det vil erindres, blev Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT) udformet under en i 1947 i Genève afholdt konference mellem Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Brasilien, Burma, Canada, Ceylon, Chile, Cuba, Czekoslovakiet, Frankrig, Indien, Kina, Libanon, Luxembourg, Nederlandene, New Zealand, Norge, Pakistan, Storbritannien, Den Sydafrikanske Union, Syrien og Syd-Rhodesia. Foruden at udforme selve overenskomstens tekst forhandlede de nævnte 23 lande om konkrete aftaler om toldnedsættelser og -bindinger. De ved disse aftaler opnåede gensidige toldindrømmelser blev indlemmet i Den Almindelige Overenskomst og kom i kraft af overenskomstens mestbegunstigelsesbestemmelse samtlige kontraherende parter til gode.

De i Genève-konferencen deltagende lande undertegnede efter konferencens afslutning en protokol, ved hvilken de forpligtede sig til at anvende overenskomsten, for de i overenskomstens II. del indeholdte handelspolitiske bestemmelsers vedkommende dog kun i det omfang, det ikke var i strid med eller krævede ændring af landenes bestående lovgivning.

I juli 1948 indbød De Kontraherende Parter (d. v. s. plenarforsamlingen af de i overenskomsten deltagende lande, som med visse mellemrum afholdes til drøftelse af ændringer i overenskomsten og spørgsmål vedrørende dens fortolkning) yderligere en række lande, deriblandt Danmark, til sammen med de kontraherende parter at deltage i et nyt sæt toldforhandlinger med henblik på at tiltræde overenskomsten og midlertidigt sætte denne i kraft.

Dette andet sæt toldforhandlinger under GATT afholdtes i sommeren 1949 i Ancey og resulterede i, at yderligere ni lande, nemlig Danmark, Den Dominikanske Republik, Finland, Grækenland, Haiti, Italien, Liberia, Nicaragua og Sverige tiltrådte GATT på samme vilkår som de oprindelige 23 kontraherende parter. Tiltrædelsen fandt sted ved undertegnelse af den under 10. oktober 1949 oprettede „Ancey-protokol

vedrørende vilkårene for tiltrædelse af Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel“.

Danmarks tiltrædelse fandt sted den 28. april 1950 i henhold til rigsdagsbeslutning af 27. april 1950.

Under Ancey-konferencen fremsattes forslag om, at en ny toldkonference skulle afholdes i 1950 med henblik på yderligere at udvide kredsen af medlemslande, og den 30. oktober 1949 vedtog De Kontraherende Parter, at den foreslåede toldkonference skulle åbnes den 28. september 1950, samt at man foruden en række mindre lande, der havde undertegnet „Slutakten for De Forenede Nationers konference om Handel og Beskæftigelse“, skulle indbyde Den tyske Forbundsrepublik og republikken Korea til at deltage i forhandlingerne.

På De Kontraherende Parters fjerde mødesamling, der afholdtes i Genève i tiden februar—april 1950, vedtog man, at konferencen skulle finde sted i Torquay, Devonshire, England.

Forhandlingernes formål var en forøgelse af det til Den Almindelige Overenskomst knyttede kompleks af toldnedsættelser og -bindinger. Denne udvidelse skulle ske både i bredden og i dybden, idet der i Torquay skulle føres forhandlinger af følgende kategorier:

- a) Forhandlinger med henblik på at udvide kredsen af kontraherende parter,
- b) Forhandlinger mellem kontraherende parter, der ikke under de foregående to konferencer havde afsluttet toldaftaler,
- c) Forhandlinger mellem kontraherende parter, som allerede havde sluttet toldaftaler med henblik på at udvide disse aftaler.

Indbydelsen til at deltage i Torquay-konferencen, det tredje sæt toldforhandlinger under Den Almindelige Overenskomst, blev accepteret af følgende lande:

- 1) *Oprindelige kontraherende parter:*
Australien, Beneluxlandene, Brasilien, Canada, Ceylon, Chile, Cuba, Czeko-